

עת"א 53228/12/22 - מוניר מסעוד (אסיר) נגד שרות בתי הסוהר- מחלקה האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

20 ינואר 2023

עת"א 22-12-53228 מסעוד(אסיר) נ' מדינת ישראל ואח'

בפני כב' נשיא רון שפירא

מעורר מסעוד (אסיר)

נגד

משיבים

1. שרות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זימונים

1. מדינת ישראל

פסק דין

הרקע לעתירה וטענות הצדדים בתמצית:

בפני עתירת אסיר במסגרתה הוא עותר נגד החלטת המשיב להקפיא את חופשונו.

העוטר הינו אסיר פלילי המרצה 21 חודשים מאסר החל מיום 22.01.19 בגין עבירות בנשך והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. זהו מאסרו הראשון, מסווג לקטgorיה ב'. יצא ל-3 חופשות סבב במהלך מאסרו.

העוטר טוען כי הינו אסיר חיובי ביותר, נעדר חם"ן שלילי או דו"חות משמעת. שולב בפעולותיו וקבוצות טיפול. מאסרו מהוווה גורם הרתעתי עבורו והינו לוקח אחריות על מעשיו ובמיע Chrtha. משתמש עובד אחראי וטוב במטבח. שוהה באגף אסירי עבודה בקישון. יצא ל-3 חופשות שבב לא חריג. בעניינו הוכנה והוגשה תכנית שיקומית של רשות א' הכללת רכיב של איזוק אלקטרוני וטיפול בתחום עבריוטו לצד מעצר בית ליל' ותעסוקה. נתען כי התקבלה ידיעה בזדמת של משטרת ישראל שענינה פעילות פלילית לכוארה בחופשונו ולכן הוקפאו חופשונו ונדרתה בבקשתו לשחרור מוקדם על ידי ועדת השחרורים. נתען כי העוטר לא נחקר אודוט אותה ידיעה שהתקבלה ולא תושאל שהתקבלה ידיעה בזדמת שמעפילה על כל הדרך השיקומית שעבר העוטר. חלפו למשך חודשים מאז התקבל המידע, אשר לא בוסס או התחזק. لكن מבקש להחזירו לסבב חופשונות.

המשיב טוען כי בתאריך 22.11.17 דן הגורם המוסמך בבקשת העוטר לצאת לחופשה והחליט לדוחותה בשל התנוגדות משטרת ישראל. נתען כי יציאה לחופשה אינה זכות קניה של האסיר ולמשיב שיקול דעת רחב בהקשר זה. בעת שקיים בקשה לאישור חופשה על המשיב להביא בחשבון גם את מידת הסכנה הנש��פת לציבור או לאסיר במהלך החופשה וש קיבל את עדמת הגורמים הרלוונטיים בטרם מתן החלטה. בהיות העוטר מסווג בקטgorיה ב', עדמת משטרת ישראל הינה הכרחית ובעל משקל סגול Miyud מיוחד בעת קבלת החלטה ברגע יציאתו לחופשה, בהתאם לפקודת החופשונות. משטרת ישראל מתנגדת להוצאת העוטר לחופשנות וזאת בשל מידע סודי בדבר פעילות פלילת המצביע על מסוכנות

הנש��ת ביציאתו לחופשה. لكن, משקיים מודיעני עדכני בעניינו של העותר, שמצביע על התנהגות פלילית של העותר ועל מסוכנות ביציאתו לחופשה, הרי שהחלטת המשיב אינה חרוגת ממידת הסבירות הנדרשת. העבירות שביצע העותר חמורות. אמנם גורמי הטיפול המליצו על יציאת העותר לחופשה, אך עיון במידע המודיעני מעלה שקיים פער גדול בין התנהלותו של העותר במישור הגלוי במסגרת הטיפול לבין התנהלותו השילית במישור הסמי, כפי שקבעה גם ועדת השחרורים. לאור החמ"ן השלילי והעדכני של משטרת ישראל, העותר אינו זכאי ליהנות מטבות הנאה של חופשה. מדובר בהחלטה סבירה שאין מקום להתערב בה.

דין והכרעה:

לאחר שבחןתי את טענות הצדדים ואת המסמכים שהוצעו לעוני הגעתו למסקנה כי אין מקום להתערבותו של בית משפט הבוחן את החלטות המשיב בראשי כללי המשפט המנהלי ולקבל את העתירה, משלא נפל פגם המצדיק התערבות שיפוטית בהחלטת המשיב.

כפי שהוצג על ידי המשיב, קיים מידע סודי עדכני בדבר חשד למעורבות שלילית של העותר במהלך ריצוי המאסר הנוכחי - ידיעה מס' 3-1826-093 - אשר הוגשה לביהם"ש ומצביעה על חשד למעורבות שלילית שמצויה שלילית יצאה לחופשות. זאת לאחר והידיעה מצביעה על מסוכנות. אמנם מדובר על ידיעהבודדת, ולכך אתייחס בהמשך, עם זאת לא ניתן להתעלם מהידיעה העיקרי על רקע טיב הרשותו של העותר והמצב הכללי בסביבת מקום מגורי ומרכז חייו, בכל הנושאים הקשורים לעבירות מהסוג בגין הוא מרצה מסרו.

נזכיר כי לאסир אין זכות קניה לצאת לחופשה והחלטה בעניין זה נתונה לשיקול דעתו של הגורם המוסמך אצל המשיב. כמו כן, אין זו דרכו של בית המשפט להתערב בהחלטות הנוגעות ליציאתו של אסיר לחופשה אלא במקרים חריגים, ובקשר זה לא יחליף בית המשפט את שיקול דעתו של שב"ס בשיקול דעתו שלו [רע"ב 8174/21 **שרון נ' שירות בתים הסוחר** (29.11.2021); רע"ב 12/9 **פלוני נ' מדינת ישראל** (4.4.2012)]. במקרה זה, לאור הידיעה שהוצאה לביהם"ש, אין מדובר במקרה חריג המצדיק התערבות בשיקול דעת המשיב.

צווין לעניין זה כי כאשר מדובר באסир המרצה מאסרו בגין עבירות נשק, יש להביא בחשבון גם את הפסיקה המכחירה בשלבים שונים של ההליך הפלילי בנוגע לעבירות בנשך. אמנם הליך שיקול הדעת המנהלי של שב"ס בעת בחינת האפשרות להוצאת אסיר לחופשה שונה משיוקלי עונישה. עם זאת, העקרונות שהו בסיס העונישה, שבעיקרם התנהגות מסכנת חי אדם, צריכים לעמוד נגד ענייני גורמי שב"ס בbowם להפעיל את שיקול דעתם בעת קבלת החלטה על הוצאת אסיר לחופשה (וכן כל החלטה אחרת בנוגע לאסיר). במקרה זה שבפני CUT, ניתן להקיש על החומרה והמסוכנות של העבירות מהפסיקה לעניין הצורך בעונישה הולמת ומרתיעה בכל הנוגע לעבירות נשק [ע"פ 4775/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (17.02.2022); ע"פ 4456/21 **מדינת ישראל נ' ابو עבssa** (23.1.2022)]. כפי שנקבע בפסקה, עבירות בנשך הין עבירות חמורות, המיקומות חזקת מסוכנות סטטוטורית. קביעה שיפוטית זו צריכה להנחות גם את שב"ס בוואו לשיקול שיקולים שונים בכל הנוגע לתנאי הכליאה של האסיר, רמת האבטחה הנדרשת בעניינו וכן האפשרות להוציאו לחופשה. כך נפסק גם במקרה בו מדובר בעוצר עד תום ההליכים, עת הוחלט כי אין מקום לשחררו לחופשה מיוחדת, אלא במקרים חריגים ביותר [בש"פ 5102/21 **מדינת ישראל נ' פלוני** (02.08.2021)]. סוג העבירות בהן הוגש העותר, טיבן ונסיבותהן, על רקע ריבוי ביצוע עבירות באמצעות כל' נשק, האליםות הגואה בחברה הערבית לאחרונה ומהירות הדמים שגובה אלימות זו, מחזקים את סבירות ההחלטה שקיבל שב"ס בענייננו.

בxicomo של דבר, לאור המפורט לעיל, לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת המסמכים שהוצעו לעוני, הגעתי למסקנה כי החלטת המשיב בעניינו של העותר הינה החלטה שהתקבלה בהליך מנהלי תקין, מדובר בהחלטה שהתקבלה משיקולים ראויים, אשר הינה החלטה סבירה וענינית בנסיבות העניין. לא נפל בהחלטת המשיב גם הצדיק התערבות של ביהם"ש בהחלטה, לעת זאת.

על כן, העתירה נדחתה.

יחד עם זאת, מאחר שמדובר בעותר שהדו"חות הסוציאליים בעניינו טובים וمعدים כי העותר שימוש כאסיר עבודה ועובד לשכירות רצון מעסיקיו וכן השתף בפעולות וקבוצות טיפול ונמצא מתאים להכנות תכנית רשי"א, ומאחר שמדובר בדיעה מודיעינית בודדה שנמסרה לפני מספר חודשים, וככל הנראה העותר לא נחקר או תושאל בגינה, מן הראו שהמשיב יערוך בתוקף זמן סביר בירור עמוק בקשר לדעה שנמסרה לפני מספר חודשים ויבחן האם הדעה עדין בתוקף ואם עולה חשש למסוכנות מהוצאה העותר לחופשה. כפועל יוצא תיבחן האפשרות לשלבשוב את העותר הסבב חופשות (לרבות בדרך של הוצאה לחופשה הרחק ממוקם מגורי ובתנאי פיקוח הולמים).

בכפוף להנחיה לבחון שוב את עניינו של העותר בתוקף פרק זמן סביר - העתידה נדחתה.

המציאות תעבור את פסק הדין לב"כ הצדדים וכן לעותר באמצעות שב"ס.

ניתן היום, ט' טבת תשפ"ג, 20 ינואר
2023, בהעדר הצדדים.
רון שפירא, נשיא